

Publicerad 2008-11-14 00:18 av Regular

Då...och nu?

Minns två personer

förälskade

Döva för omvärlden

Blinda för allt

som ville störa

Höga på livet

Höga på varandra

Obekymrade

levde för dagen

Utan tanke

på morgondagen,

på konsekvensen

av deras känslor

Så när dagen kom

kom den som en chock

Solljuset bländade

och verkligheten

hann ikapp

Vi flög över allt

Över alla

Men visste inte

hur vi skulle landa

Kan vi reparera

det vi bröt sönder?

Det stoltheten

underblåste så

Kan vi gå tillbaka till tiden

då orden byggde upp

inte raserade

Då orden var livbojen

vi båda klamrade oss fast vid

på ett annars så stormigt hav

Minns två personer

förälskade
Tog allt för givet
Kan dem inte klandra
Höga på livet
Höga på varandra

Bara vara blinda
ville inte se
blundade för
en verklighet så kall

Då fick minnet mig att le
nu får det mig på fall

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Regular med Poeter.se id #8889 innehar upphovsrätten